

Sygn. akt III U 249/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 października 2013r.

Sąd Okręgowy w Suwałkach III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Danuta Poniatowska
Protokolant:	sekr. sądowy Beata Dzienis

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 24 października 2013r. w Suwałkach

sprawy **A. L.**

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

o rentę z tytułu niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową

w związku z odwołaniem A. L.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

z dnia 28 lutego 2013 r. znak (...)

oddala odwołanie.

Sygn. akt III U 249/13

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 28.02.2013r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B., powołując się na przepisy ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. z 2009r. Nr 153 poz.1227 ze zm.) odmówił A. L. przywrócenia prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową. Odmowę argumentował brakiem stwierdzonej niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową.

W odwołaniu A. L. domagał się zmiany decyzji i przywrócenia prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową. Powołał się na decyzję Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w S. z dnia 23.09.2009r. i domagał się dopuszczenia dowodu z opinii biegłych lekarzy sądowych, w szczególności z zakresu ortopedii.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie. Podtrzymał podstawy skarżonej decyzji.

Sąd ustalił, co następuje :

Decyzją z dnia 23.09.2008r. nr 2-D/o8 Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w S. stwierdził u A. L. (ur. (...)) chorobę zawodową.

W okresie od 01.01.2009r. do 31.01.2013r. odwołujący był uprawniony do okresowej renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową. Ostatnią decyzję w tym zakresie organ rentowy wydał w dn.18.01.2011r.

W dniu 14.01.2013r. odwołujący wystąpił ponownie z wnioskiem o przywrócenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową. Lekarz orzecznik nie stwierdził u wnioskodawcy niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową. Podobnie orzekła komisja lekarska ZUS, rozpoznająca sprzeciw wnioskodawcy.

Sąd poczynił ustalenia, co do aktualnego stanu zdrowia wnioskodawcy, dopuszczając na tę okoliczność dowód z opinii biegłych lekarzy sądowych odpowiednich specjalności, mając na uwadze rodzaj rozpoznanych u niego schorzeń. Biegli zostali zobowiązani do wypowiedzenia się czy odwołujący jest częściowo niezdolny do pracy i czy niezdolność ta ma związek z chorobą zawodową oraz czy jest to niezdolność stała czy okresowa, a także czy nastąpiło istotne pogorszenie bądź poprawa stanu wnioskodawcy od ostatniego badania, które miało miejsce w dniu 10.12.2010r.

Biegli lekarze sądowi z zakresu ortopedii, chorób wewnętrznych oraz medycyny pracy po przeprowadzeniu badania odwołującego oraz analizy dokumentacji medycznej, w tym złożonej podczas badania (wynik badania MRI k. 9), rozpoznali u niego schorzenia kardiologiczne, ortopedyczne (związane z chorobą zawodową), neurologiczne, endokrynologiczne, laryngologiczne i otyłość. Zaopiniowali, iż ich przebieg i zaawansowanie nie czynią odwołującego niezdolnym do pracy. Pod względem schorzenia ortopedycznego, związanego z chorobą zawodową, biegli nie stwierdzili podstaw do stwierdzenia dalszej niezdolności do pracy. Obecnie wnioskodawca oczekuje na zabieg operacyjny. Co do pozostałych schorzeń potwierdzili konieczność kontynuacji specjalistycznego leczenia.

Sąd zważył, co następuje :

Zgodnie z treścią art. 17 ust. 1 i 4 ustawy z dnia 30.10.2002r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (t.j. Dz.U. z 2009r. Nr 167, poz.1322 ze zm.) przy ustalaniu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy z tytułu ubezpieczenia wypadkowego stosuje się odpowiednio przepisy ustawy o emeryturach i rentach z FUS, z uwzględnieniem przepisów niniejszej ustawy. Ponadto prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy spowodowanej chorobą zawodową, które ustało z powodu ustąpienia niezdolności do pracy, przywraca się w razie ponownego powstania tej niezdolności bez względu na okres, jaki upłynął od ustania prawa do renty.

Jak stanowi art. 12 ust 1 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. z 2009r. Nr 153 poz.1227 ze zm.), niezdolność do pracy powoduje utratę zdolności do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje jej odzyskania po przekwalifikowaniu. Utrata zdolności do pracy skutkuje ustaleniem jej stopnia, zgodnie z treścią art. 12 ust. 2 i 3 ustawy o emeryturach i rentach z FUS poprzez zakwalifikowanie jej do częściowej bądź całkowitej niezdolności. Ocena następuje w oparciu o przesłanki wyrażone w art. 13 ust.1 ustawy, a są nimi: stopień naruszenia sprawności organizmu oraz możliwości przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia i rehabilitacji oraz możliwość wykonywania dotychczasowej pracy lub podjęcia innej pracy oraz celowości przekwalifikowania zawodowego, biorąc pod uwagę rodzaj i charakter dotychczas wykonywanej pracy, poziom wykształcenia, wiek i predyspozycje psychofizyczne. Powyższe okoliczności podlegały ocenie w związku ze stwierdzoną u odwołującego chorobą zawodową.

Kwestię niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową Sąd ustalił w oparciu o opinię biegłych lekarzy sądowych. Biegli z zakresu schorzeń, na które cierpi wnioskodawca, wydali opinię jednoznaczną w zakresie rozpoznanych schorzeń, jak i wniosków. Nie można im zasadnie zarzucić braku rzetelności czy też fachowości. Bieli uwzględnili aktualny stan zdrowia odwołującego oraz orzeczenie o stwierdzonej chorobie zawodowej.

Wnioskodawca nie przedstawił merytorycznych zarzutów, co do rozpoznania i konkluzji opinii, a subiektywne odczucia nie stanowią podstawy do uwzględnienia odwołania. W świetle jednoznacznej treści opinii biegłych lekarzy sądowych nie było również podstaw do dopuszczenia dowodu z innego zespołu biegłych lekarzy sądowych. Wniosek o dopuszczenie dowodu z opinii specjalistów Uniwersytetu Medycznego w W. był tym bardziej nietrafiony, gdyż ośrodek

ten zajmuje się kształceniem. Kwestia braku niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową została wyjaśniona i nie może być ukierunkowana, jak domagał się odwołujący, na uzyskanie zadawalającej go opinii.

Przy rozstrzygnięciu o niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową uwzględnieniu podlega nie tylko samo stwierdzenie istnienia choroby zawodowej, której istnienie jest bezsporne, ale również kryterium biologiczne tzn. stan organizmu dotkniętego schorzeniem, jak i ekonomiczne tzn. związane z utratą zdolności do zarobkowania, wykonywania pracy zgodnie z poziomem posiadanych kwalifikacji. Prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową przysługuje nie z racji samej choroby zawodowej, niesprawności organizmu, upośledzenia jego funkcji, ale z racji ich istnienia i wpływu na zdolność do podjęcia zatrudnienia (kumulatywnie).

W związku z powyższym, na podstawie art. 477¹⁴ §1 kpc orzeczono jak w sentencji.

mt